

Anordninger" skal indsættes: „i Overensstem-
 melse med Hærens Inddeling og Forlægning i
 Henhold til Hærloven“, men det er en Hen-
 visning til Noget, som slet ikke er tydeligt ud-
 talt. Det er ganske vist, at man kan forud-
 sætte som givet, at det har været Hærlovens
 Mening saavidt muligt at faae de forskjellige
 Tropeafdelinger henlagte i deres Udskrivnings-
 ningsdistricter, men det er intetsteds bestemt
 udtalt. Det ærede Medlem gjorde gjældende,
 at Hensynet til de Udskrevne, til det værneplig-
 tige Mandskab ligesvem fordrede, at Garnisons-
 stederne vare i selve Udskrivningsdistricterne,
 og ved Sagens 1ste Behandling gjorde et andet
 Medlem, den ærede Rigsdagsmand for Veile
 Amts 2den Valgkreds (Berg), opmærksom paa,
 at man ved at lægge Garnisonerne udenfor
 Udskrivningsdistricterne vilde paaføre Statskas-
 sen en betydelig Udgift. Det er ganske vist,
 at der, naar der bliver en større Veilængde
 at tilbagelægge fra Communen til Garnisons-
 stedet, paaføres Mandskabet noget større Byr-
 der og Statskassen noget større Udgifter, og
 dette Hensyn bør ved Bestemmelsen af Garni-
 sonsstederne tages i væsentlig Betragtning, men
 jeg troer dog ikke, man skal tillægge det en
 altfor overdreven stor Betydning. Man skal hoved-
 sagelig tage Hensyn til Noget, der i mine Dine-
 staar som det langt Vigtigere, nemlig Hens-
 synet til Landets Forsvar, Hensynet til, hvor-
 ledes man paa den bedst mulige Maade kan
 sikke Armeens kostbare Depoter, og Hensynet
 til, hvorledes man paa den for Landets For-
 svar hensigtsmæssigste Maade i paakommende
 Tilfælde kan faae Armeen mobiliseret. Menin-
 gen med Hærloven og Grunden, hvorfor vi
 saa beredvillig have paataget os idetmindste
 gennem en længere Arrække at bære store
 Byrder, er den, at vi kunne være sikke paa
 til et givet Tidspunkt at forsvare vort Lands
 Selvstændighed med Kraft og Energi; derfor
 skal man ikke lægge Hindringer i veien for For-
 anstaltninger, som kunne tjene til at naae dette
 Formaal. At Regjeringen skulde bruge den
 Myndighed, der ved dette Lovforslag ganske vist
 bliver lagt i dens Haand, paa en Maade, som
 ikke var forsvarlig, troer jeg ikke, Rigsdagen
 har nogen Grund til at forudsætte. Man
 vil gaae frem med den største Forsigtighed, og

man vil tage alt muligt Hensyn til de An-
 stuelser, der saavel tidligere have gjort
 sig gjældende i Forsvarscommissionen, som
 senere have faaet deres Udtryk i selve Hær-
 loven. — Forslaget under Nr. 2 fore-
 kommer mig at være i allerhøieste Grad uhel-
 digt, thi det griber ind i hele Indquarterings-
 forholdet; det kuldkaster paa en vis Maade
 alle de Bestemmelser, der findes i hele den
 nu bestaaende samlede Indquarteringslov-
 givning, og det opstiller istedet derfor et heelt
 nyt Princip, som jeg troer vil paaføre Stats-
 kassen ganske betydelige Byrder. Den ærede
 Rigsdagsmand, der har stillet Vædringsfor-
 slagene, dvælede især ved de Bygninger, Caser-
 neringen vil medføre, men der er, hvad jeg
 allerede ved Sagens 1ste Behandling gjorde
 opmærksom paa, Spørgsmaal om mange andre
 Bygninger, som ere nødvendige for Hæren.
 Casernerne ville i Reglen kun komme tilveie,
 hvor Regjeringen og den paagjældende Com-
 mune ere enige om, at det er den hensigts-
 mæssigste og tillige den fordeelagtigste Maade
 at anbringe Garnisonsmandskabet paa, men
 ellers vil man kunne lade sig nøie med Ind-
 quarteringen i Stæderne hos Borgerne selv.
 Den ærede Rigsdagsmand, meente, at da Gar-
 nisonsstyrken var forskjellig til de forskjellige
 Aarstider, og den stærkeste Belægning netop
 fandt Sted i Sommertiden, vilde man kunne
 lade sig nøie med saadanne Localer, som man
 kunde finde omkring i Byerne; netop paa
 Grund af, at det var om Sommeren, at de
 fleste Foll skulde være inde, kunde man lade
 sig nøie med mindre hensigtsmæssige Localer,
 og han henviste til Forholdene ombord i
 Skibene for de indkaldte Søværnepligtige.
 Det maa nu imidlertid for det Første være
 givet, at der altid findes saadanne Localer,
 som kunne staae til Raadighed for Commu-
 nalbestyrelserne, men det er meget tvivlsomt,
 om dette altid vil være Tilfældet. Et enkelt
 Aar kan der findes Pakhuse og lignende Rum
 i stor Overflodighed, men til andre Tider kan
 det være umuligt at finde et saadant Rum,
 hvori man kan anbringe Mandskabet. Der-
 næst paahviler det ogsaa Communalbestyrelserne
 at drage Ansvar for, at disse Localer ikke
 ere saaledes, at Benyttelsen af dem kan ind-